

# РЕШЕНИЕ

№ 3104

гр. София, 19.06.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова**

**Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2099** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 24.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по НАХД № 6167/2019г. е отменено Наказателно постановление № НП-00062/05.03.2019г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, с което на С. Н. Н., на основание чл.53 вр. чл.27 ЗАНН и чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 вр. чл.35, ал.1, т.2 и § 4, ал.1 ЗПКОНПИ.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като неправилно и необосновано с искане за отмяната му и вместо това потвърждаване на наказателното постановление /НП/. Оспорват се изводите на съда, че не е налице извършено административно нарушение. Доводите за това са, че лицето е задължено да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от възникване на задължението по ЗПКОНПИ, считано от 08.05.2018г. В законоустановения месечен срок лицето не подало декларация пред КПКОНПИ като подаването на декларация на 15.05.2018г. пред местната постоянна комисия при ОбС П. според касатора не представлява надлежно изпълнение на задължението, както неправилно приел

решаващият съд. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.Д..

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установена следната фактическа обстановка:

На 06.08.2018г. при проверка в хартиения и електронния регистър на Дирекция „Публичен регистър и конфликт на интереси“ служителката на КПКОНПИ Т. П. установила, че лицето С. Н. в качеството си на управител на „Многопрофилна болница за активно лечение [фирма] не е подал в законоустановения срок – до 08.06.2018г. декларация за имущество и интереси, като задължението му е вменено по закон – чл.6, ал.1, т.46 ЗПКОНПИ. При установяване на тези обстоятелства П. съставила АУАН на Н., който му бил връчен срещу подпис на 29.10.2018г.

В действителност Н. подал изискуемите по закон декларации и то в законовия срок – на 15.05.2018г., но в постоянната комисия по ЗПКОНПИ към Общинския съвет в [община]. Последният препратил на КПКОНПИ подадените от Н. декларации три дни след съставянето на АУАН.

Въз основа на съставения АУАН от председателя на КПКОНПИ било издадено процесното НП. Същото съдът приел за незаконосъобразно поради това, че не е налице извършено нарушение от Н., тъй като законовото задължение е изпълнено на 15.05.2018г.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ вменява задължение на задължените лица да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност. Съобразно разпоредбата на § 4, ал.1 ЗПКОНПИ, лицата, за които с този закон за първи път възниква задължение за деклариране, подават встъпителни декларации при условията и по реда на този закон в едномесечен срок от утвърждаването на образците на декларациите по чл.35, ал.1, т.2 и 4. В процесния случай Н. е задължено лице по см. на чл.6, ал.1, т.46 ЗПКОНПИ и за него е възникнало задължението за подаване на декларация за имущество и интереси считано от 08.05.2018г. до 08.06.2018г. От доказателствата по делото е установено, че той е подал дължимата декларация на 15.05.2018г., но не пред КПКОНПИ, а пред местната комисия при Общински съвет – П.. Последният не е препратил своевременно декларацията, това е сторено след образуването на административнонаказателното производство със съставянето на АУАН. Местната комисия като административен орган, след като е сезирана с искане, по което не е компетентна да се произнесе, е следвало да препрати своевременно подадената от Н. декларация, с оглед разпоредбата на чл.31 АПК.

Предвид тези факти изводът на решаващия съд, че Н. не е осъществил вмененото му

нарушение е правилен.

Дори да се приеме, че с деянието е осъществен фактическият състав на нарушение по чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, то спрямо същото е приложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, извършването му по непредпазливост като форма на вина, без целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране, предвид това, че Н. е подал декларацията на 15.05.2018 г. в местната комисия към Общинския съвет, степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ. В процесния случай налагането на административно наказание „глоба“ макар и в най-ниския предвиден в размер от 1000 лева е прекомерно тежко за неточно изпълнение на задължението и не би отговорило на целите заложени в чл.12 ЗАНН. В случая предпоставките на чл.28, б."а" ЗАНН са били налице, тъй като преди издаването на НП на административнонаказващия орган е станало известно обстоятелство за подаването на декларацията пред ОбС – П., но наказващият орган не е приложил посочената разпоредба. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК - ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28, б."а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по НАХД № 6167/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.